

252

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 września 1962 r.

w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za zanieczyszczenie wód i trybu ich ściegania.

Na podstawie art. 160 ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158).

§ 2. Wysokość kar pieniężnych w przypadkach wymienionych w art. 160 ust. 2 i 3 ustala się w zależności od ilości, stanu (wysokości temperatury ścieków i stopnia skażeń promieniotwórczych) i składu (rodzaje substancji zanieczyszczających i wielkości ładunku) odprowadzanych ścieków.

§ 3. 1. Rodzaje substancji zanieczyszczających zaliczonych do jednej z 5 kategorii oraz jednostki ładunku dla poszczególnych rodzajów substancji określa załącznik do rozporządzenia.

2. Substancje zanieczyszczające, nie wymienione w załączniku (ust. 1), zalicza organ wymierzający karę do jednej z 5 kategorii odpowiednio do stopnia ich szkodliwości dla wód, biorąc pod uwagę przede wszystkim odczyn, pięciodniowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu, utleniałość, zawiesinę, suchą pozostałość oraz substancje toksyczne.

§ 4. 1. Właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wymierzający karę pieniężną przyjmuje za podstawę do obliczenia kary różnicę między ilością, stanem i składem ścieków odprowadzanych a ilością, stanem i składem ścieków ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym (art. 43).

2. W razie odprowadzenia ścieków bez pozwolenia wodnoprawnego organ wymierzający karę pieniężną przyjmuje za podstawę do obliczenia kary różnicę między ilością, stanem i składem ścieków odprowadzanych a normami ustalonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1962 r. w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wody oraz warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki odprowadzane do wody i do ziemi (Dz. U. Nr 17, poz. 75).

§ 5. 1. Kary pieniężne za jednostkę ładunku substancji zanieczyszczających, odprowadzanych w ciągu doby, wynoszą dla:

I kategorii	— 5.00 zł
II kategorii	— 4.00 zł
III kategorii	— 3.00 zł
IV kategorii	— 2.00 zł
V kategorii	— 1.00 zł.

2. W razie występowania różnego rodzaju substancji zanieczyszczających, karę oblicza się łącznie od wszystkich ładunków substancji zanieczyszczających.

§ 6. Kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej temperatury ścieków wynoszą:

- 1) 1.00 zł za m³/dobę odprowadzonych ścieków, jeżeli temperatura ścieków przekracza normę dozwoloną o mniej niż 5°C,
- 2) 2.00 zł za m³/dobę odprowadzonych ścieków, jeżeli temperatura ścieków przekracza normę dozwoloną o 5°C lub więcej.

§ 7. 1. Kary pieniężne za skażenie odprowadzanych ścieków pierwiastkami promieniotwórczymi wynoszą 10.00 zł

za m³/dobę ścieków, w których stwierdzi się zawartość substancji promieniotwórczych ponad dozwoloną normę.

2. Ilość substancji promieniotwórczych zawartych w ściekach ustala w każdym przypadku organ wskazany przez Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 8. Kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej ilości odprowadzanych ścieków wynoszą 3.00 zł za m³/dobę ścieków odprowadzanych ponad dozwoloną ilość.

§ 9. 1. Kary pieniężne wymierza się za okres od dnia stwierdzenia do dnia ustania naruszenia przepisów art. 160, według stanu ustalonego protokolarnie w dniu kontroli. W razie kilkakrotnych kontroli za podstawę wymiaru kary przyjmuje się najwyższe przekroczenie dozwolonych norm.

2. Zakładom wymienionym w art. 166 ust. 1 karę pieniężną wymierza się po upływie terminu wyznaczonego przez Radę Ministrów dla wykonania przez dany zakład urządzeń zabezpieczających wodę przed zanieczyszczeniem.

§ 10. 1. Właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wymierzający karę, w razie stwierdzenia na podstawie przeprowadzonej kontroli naruszenia przez zakład przepisów art. 160, po przeprowadzeniu rozprawy wydaje decyzję ustalającą różnicę między ilością, stanem i składem ścieków odprowadzonych a ilością, stanem i składem ścieków ustalonych w pozwoleniu wodnoprawnym oraz termin rozpoczęcia obliczania kary. W razie braku pozwolenia różnicę ustala się według zasad określonych w § 4 ust. 2.

2. Wysokość kary ustala się w decyzji wydanej przez organ określony w ust. 1 po ustaniu naruszenia, stwierdzonego protokolarnie z urzędu lub na wniosek zakładu. Jeżeli jednak do dnia 30 listopada każdego roku nie zostanie usunięte naruszenie przepisów, organ określony w ust. 1 ustali wysokość kary za okres do dnia 30 listopada danego roku.

3. O decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ wymierzający karę zawiadamia jednostkę naczelną i bezpośrednio nadzrzedną nad ukaranym zakładem.

4. Ukaraný zakład obowiązany jest ustalić osobę sprawcy zanieczyszczenia wody i dochodzić od niej według obowiązujących przepisów zwrotu szkody wyrządzonej z jej winy zakładowi. Jednostka bezpośrednio nadzrzedna nad ukaranym zakładem obowiązana jest czuwać nad dopełnieniem przez zakład ciężącego na nim obowiązku dochodzenia zwrotu szkody od sprawcy zanieczyszczenia wody.

§ 11. 1. Ostateczna decyzja ustalająca wysokość kary pieniężnej podlega wykonaniu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

2. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochody właściwego jednostkowego budżetu wojewódzkiego (miasta wyłączonego z województwa).

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezdyjom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 września 1962 r. (poz. 252).

PODZIAŁ SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH NA POSZCZEGÓLNE KATEGORIE I JEDNOSTKI ICH ŁADUNKÓW

Lp.	Kategoria i rodzaje substancji zanieczyszczających	Oznaczenie	Jednostka ładunku
1	2	3	4
I kategoria			
1	Ługi pocielulozowe	BZT _s	1 kg O ₂
2	Fenole (składniki kwaśne)	BZT _s	1 kg O ₂
3	Oleje i smoly	ekstrakt eterowy	1 kg
4	Cyjanki	cyjanki	10 g CN
5	Chrom sześciowartościowy	chrom	60 g Cr VI
6	Fosfor	fosfor	30 g P
7	Rtęć (sublimat)	rtęć	12 g HgCl ₂
8	Kwas pikrynowy	kwas pikrynowy	120 g
9	Fluorki	fluorki	6 g F
10	Sztuczne detergenty	właściwy związek	1 kg
II kategoria			
1	Odpady z garbarni	sucha pozostałość	1 kg
2	Odpady z fabryk kleju i mydła	sucha pozostałość i ekstrakt eterowy	1 kg
3	Odpady z produkcji barwników na bazie smolowej, z produkcji sacharyny i z produkcji benzydyny	BZT _s i ekstrakt eterowy	1 kg O ₂ 1 kg
4	Związki organiczne w ściekach cukrowni, krochmalni, fabryk margaryny, drożdżowni i zakładów utylizacyjnych	BZT _s i ekstrakt eterowy	1 kg O ₂ 1 kg
5	Związki organiczne z produkcji antybiotyków	BZT _s	1 kg O ₂
6	Ścieki z produkcji płyt pilśniowych	zawiesina	1 kg
7	Odpady z produkcji żywic formaldehydowych i związków laktonowych	sucha pozostałość	1 kg
8	Lanolina	ekstrakt eterowy	1 kg
9	Sole z galvanizerni i wytrawialni	sucha pozostałość	1 kg
III kategoria			
1	Kwasy i zasady z produkcji przemysłowej poza zaliczonymi do innych kategorii	ilościowo	1 kg
2	Substancje barwiące z zakładów włókienniczych i innych	utlenialność	1 kg O ₂
3	Odpady z produkcji chemicznej i farmaceutycznej poza zaliczonymi do innych kategorii	sucha pozostałość	1 kg

Lp.	Kategoria i rodzaj substancji zanieczyszczających	Oznaczenie	Jednostka ładunku
1	2	3	4
4	Zanieczyszczenia w ściekach z sanatoriów i szpitali o charakterze zakaźnym	BZT ₅	1 kg O ₂
IV kategoria			
1	Związki organiczne w ściekach z mleczarni, zakładów przeróbki mleka i produkcji kwasu cytrynowego	BZT ₅	1 kg O ₂
2	Ścieki z papierni i ścieralni	zawiesina	1 kg
3	Związki organiczne w ściekach z rzeźni, browarów, roszarni lnu i konopi, gorzelnii, przetwórci warzyw, owoców, mięsa itp. zakładów	BZT ₅	1 kg O ₂
4	Substancje organiczne w ściekach bytowo-gospodarczych	BZT ₅	1 kg O ₂
V kategoria			
1	Miał węglowy, koksik, piasek, il, glina, żendra oraz pyły z produkcji przemysłowej	zawiesina	1 kg
2	Sole w wodach kopalnianych, w wodach ze stacji uzdatniania oraz z produkcji wody	sucha pozostałość	1 kg

253

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1962 r.

w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

Uposażenie zasadnicze.

§ 1. 1. Ustanawia się dla techników i uprawnionych techników dentystycznych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego w złotych
I—T	1.100
II—T	1.200
III—T	1.300
IV—T	1.500
V—T	1.600
VI—T	1.650—2.000

2. Technicy dentystyczni otrzymują w ciągu pierwszych dwóch lat pracy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki I—T,

po dwóch latach — w wysokości określonej dla stawki II—T, po 5 latach — w wysokości określonej dla stawki III—T, po 10 latach — w wysokości określonej dla stawki IV—T, po 15 latach — w wysokości określonej dla stawki V—T.

3. Uprawnieni technicy dentystyczni otrzymują uposażenie w wysokości określonej dla stawki VI—T.

§ 2. 1. Przejście do wyższej stawki uposażenia następuje z dniem pierwszym miesiąca następującego po nabyciu uprawnień do stawki w myśl § 1 ust. 2.

2. Technikom dentystycznym wlicza się do wymaganego stażu pracy wymienionego w § 1 ust. 2 okresy wykonywania czynności fachowych przed uzyskaniem uprawnień zawodowych.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowe zasady i tryb obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę przejścia do wyższej stawki uposażenia.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 1 ust. 1 technicy i uprawnieni technicy dentystyczni otrzymują przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiącą 1/175 uposażenia określonego w § 1 ust. 1.